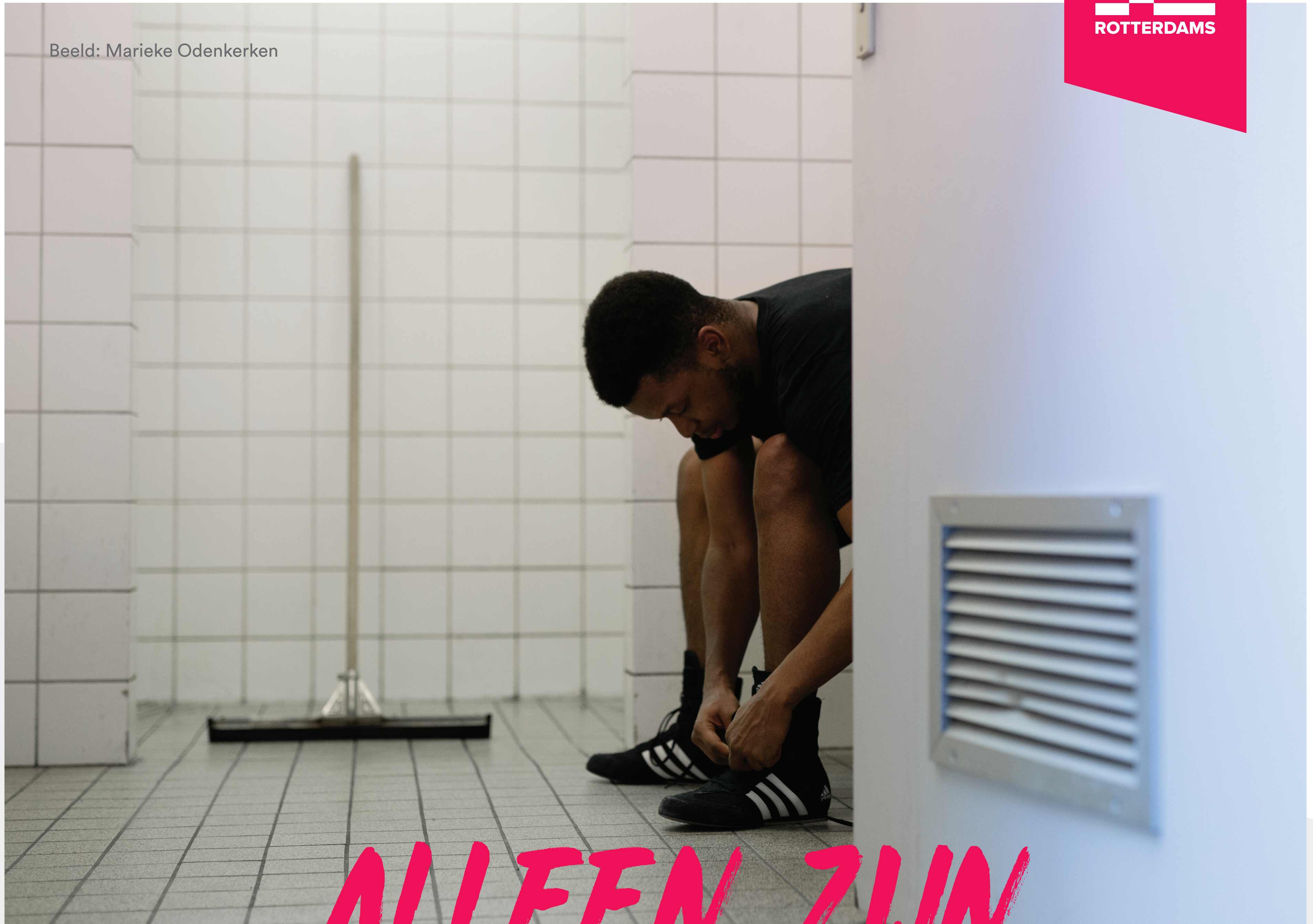

Beeld: Marieke Odenkerken

ALLEEN ZIJN

Alleen zijn. Ik heb altijd wat te doen, maar toch voelt het alsof ik niet vooruitkom in het leven. Ken je dat, dat je niks te doen hebt maar wel wat te doen hebt maar je wilt niet? Vandaag heb ik niks te doen maar tegelijkertijd zoveel.

Ik heb gewerkt en ik ga trainen maar dat is niks. Tijdens het aankleden zie ik dat alle teamgenoten met elkaar kletsen. Iedereen heeft een maatje waarmee ze kunnen praten over wat ze gaan doen in de vakantie. Ik pak mijn tas, mijn schoenen en mijn jas, sta op en een gevoel van leegte achtervolgt mij. Het is avond, de grote lichten van het voetbalveld staan aan. Ik heb het gevoel dat de lichten op mij zijn gericht, alsof ik in de spotlight sta. Dit voelt naar. Uit het niets komt een bal mijn richting op geschoten, ik neem hem perfect aan en schiet hem zo in het doel. Er wordt gejuicht: 'Jonathan! Jonathan!' Mijn teamgenoten komen op me af en nemen me op hun schouders. Zonder het door te hebben, heb ik het winnende doelpunt gescoord. Dit was de belangrijkste wedstrijd van het jaar. Wanneer we teruglopen naar de kleedkamer heeft iedereen het er nog steeds over. Ik denk eindelijk vrienden te hebben gemaakt.

Ik sta in de rij bij de snackbar. Mijn teamgenoten vertellen weer hoe mooi mijn schot was. Wanneer ik aan de beurt ben zie ik een meisje achter de kassa. Haar groene ogen glinsteren. Ik ben er totaal in verloren. Wanneer mijn vriend me tegen mijn schouder tikt, zie ik dat het meisje mij vragend aankijkt. "Een

patatje oorlog?" stamel ik. "Dat wordt dan twee euro", zegt zij. Ik voel dat ik een rood gezicht heb. Ik wil zo snel mogelijk afrekenen en zitten.

Het voelt raar, naast alle jongens van mijn team. Ik heb eindelijk mensen om me heen, maar toch doet het me geen goed. Ik kan alleen aan het meisje denken en hoe dom ik me gedroeg. Na het eten gooi ik mijn plasticbakje weg en kijk nog snel achterom. Zij ook. Ze lacht en gaat door met haar klant.

Mijn alarm gaat, ik denk nog steeds aan het meisje van de snackbar. Hoe zou ze heten?

Bij het openen van de deur zie ik dat de snackbar leeg is, er staat niemand bij de kassa. Maar dan zie ik haar naar de vriezer lopen. Zonder te weten wat ik moet zeggen tik ik op haar schouder. Ze kijkt me recht in de ogen aan. Het enige wat uit mijn mond komt is: "Mag ik geld wisselen?" Ik geef haar een briefje van twintig en vraag om twee briefjes van tien. Ik wil het uitschreeuwen van de zenuwen. Als ik de briefjes terug in mijn zak wil stoppen valt er een klein briefje op de grond. Ze heeft haar nummer opgeschreven. Ik besef opeens dat ik voorlopig iets te doen heb in de zomervakantie.